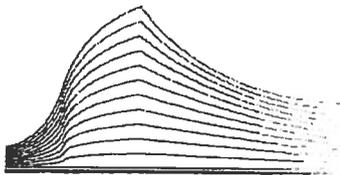

Kopie

Afgeleverd aan: mr. GROUWELS Miep
art. 792 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

1212

Repertoriumnummer 2019 / 1987
Datum van uitspraak 5 maart 2019
Rolnummer 2018/FA/294

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep Brussel

42ste kamer,
Familiezaken

EINDARREST

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001355886-0001-0009-01-01-1

INZAKE VAN:

DE PROCUREUR GENERAAL, bij het Hof van beroep te Brussel, 1000 BRUSSEL, Poelaertplein 1,
appellant,

ter zitting vertegenwoordigd door W. VANVELTHOVEN, substituut-procureur-generaal,

TEGEN:

[REDACTED]

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. GROUWELS Miep, advocaat te 1030 BRUSSEL, Adolphe Lacomblélaan 59-
61 bus 5

Gelet op de stukken van de procedure, inzonderheid:

- het vonnis op eenzijdig verzoekschrift uitgesproken door de familierechtbank van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 26 maart 2018, waarvan kennis gegeven werd aan appellant op bij gerechtsbrief van 28 maart 2018, ontvangen op 29 maart 2018;
- het verzoekschrift tot hoger beroep neergelegd ter griffie van het hof op 13 april 2018, waarbij tijdig hoger beroep werd aangetekend;
- de conclusie door geïntimeerde neergelegd ter griffie op 31 juli 2018;
- de door appellant en door geïntimeerde neergelegde stukken.

Voorgaanden

Mevrouw [REDACTED] stelt geboren te zijn in Bagdad (Irak). Zij heeft de Irakese nationaliteit.

Zij is op 2 augustus 2011 in het huwelijk getreden voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Huldenberg met de heer [REDACTED] die de Belgische nationaliteit heeft.

Op 31 januari 2017 legde zij voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brussel een verklaring af tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit op grond van artikel 12bis, § 1, 3° van het Wetboek van de Belgische nationaliteit (hierna: WBN).

Op 23 mei 2017 bracht de procureur des Konings een negatief advies uit.

Bij aangetekende brief van 27 juni 2017 verzocht geïntimeerde de ambtenaar van de burgerlijke stand om het dossier over te maken aan de familierechtbank van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel, waar de ambtenaar van de burgerlijke stand gevolg aan gaf.

Vonnis *a quo*

Bij het bestreden vonnis van 26 maart 2018 wordt:

- * de vordering van geïntimeerde ontvankelijk en gegrond verklaard;
- * het negatieve advies van de procureur des Konings van 23 mei 2017 aangaande de verklaring van geïntimeerde tot verkrijging van de Belgische nationaliteit, afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brussel op 31 januari 2017, ongegrond verklaard.

Voorwerp van het hoger beroep

Overeenkomstig zijn verzoekschrift in hoger beroep vordert appellant, met de hervorming van het bestreden vonnis:

- het negatieve advies van het Openbaar Ministerie d.d. 23 mei 2017 gegrond te verklaren.

Geïntimeerde vordert het hoger beroep ongegrond te verklaren.

BEOORDELING

1.

Overwegende dat het verzoek van geïntimeerde tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring gesteund is op artikel 12bis, § 1, 3° WBN.

2.

Overwegende dat artikel 15, § 2, zevende lid WBN bepaalt: *“De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, en op voordracht van de minister van Justitie, welke akten en stavingstukken bij het verzoek moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden, en dat het dossier als volledig wordt bevonden als bedoeld in het eerste lid.”*;

Dat in uitvoering van artikel 15, § 2, zevende lid WBN het koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken (BS 21 januari 2013) in artikel 5 bepaalt:

“De akten en stavingstukken die bij de nationaliteitsverklaring moeten worden gevoegd om te bewijzen dat voldaan is aan de voorwaarden vermeld in artikel 12bis, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zijn :

1° een van de volgende documenten:

a) een eensluidend afschrift van de akte van geboorte van de betrokkene, waarvoor naargelang van het geval de formaliteiten van legalisatie en vertaling moeten zijn vervuld en in voorkomend geval, indien de aanvrager een erkende vluchteling of staatloze is, een getuigschrift van geboorte afgegeven door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overeenkomstig artikel 57/6,

8°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
 b) voor de landen vermeld in het koninklijk besluit van 17 januari 2013 tot vaststelling van de lijst van de landen waar het verkrijgen van akten van geboorte onmogelijk is of op zware moeilijkheden botst, een gelijkwaardig document afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheden van het land van geboorte;
 c) in geval van onmogelijkheid of zware moeilijkheden om zich een eensluitend afschrift van de akte waarvan sprake in punt a) te verschaffen, een akte van bekendheid zoals bedoeld in artikel 5, § 1, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit en gehomologeerd overeenkomstig artikel 5, § 3, van hetzelfde Wetboek;
 d) in geval van onmogelijkheid om zich de akte van bekendheid waarvan sprake in punt c) te verschaffen, een beëdigde verklaring afgelegd overeenkomstig artikel 5, § 4, van hetzelfde Wetboek;
 2° (...).

3.

Overwegende dat geïntimeerde bij haar verzoek tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit geen eensluitend afschrift van haar geboorteakte heeft bijgevoegd (art. 5, 1°, a KB 14 januari 2013);

Dat zij voorhoudt dat haar geboorteakte vernietigd is bij de plunderingen die in Bagdad hebben plaatsgevonden nadat het regime van Saddam Hoessein in april 2003 omvergeworpen was.

4.

Overwegende dat artikel 5, § 1 WBN, in de versie zoals ingevoerd door de wet van 1 maart 2000, als volgt luidt:

“§ 1. Personen die in de onmogelijkheid verkeren zich een akte van geboorte te verschaffen in het kader van procedures tot verwerving van de Belgische nationaliteit, kunnen een gelijkwaardig document overleggen afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheden van hun land van geboorte. Ingeval van onmogelijkheid of zware moeilijkheden om zich voornoemd document te verschaffen, kunnen ze de akte van geboorte vervangen door een akte van bekendheid, afgegeven door de vrederechter van hun hoofdverblijfplaats.”

Dat op basis van deze oorspronkelijke bepaling van artikel 5, § 1 WBN de kandidaat-Belg die voorhiel zich in de onmogelijkheid te bevinden om een afschrift van zijn akte van geboorte voor te leggen, dit kon vervangen door consulaire getuigschriften die de identiteit van de betrokken vreemdeling bevestigden;

Overwegende evenwel dat de wetgever met de wet van 4 december 2012 (BS 14 december 2012) heeft willen reageren tegen het oneigenlijke gebruik dat een aantal kandidaat-Belgen van deze mogelijkheid maakte; dat immers gebleken was dat de onmogelijkheid om een afschrift van de geboorteakte te bekomen er in de praktijk vaak op neerkwam dat de vreemdeling zelfs geen moeite meer deed om een afschrift van zijn geboorteakte op te vragen en er zich mee vergenoegde een “gelijkwaardig document” op te vragen bij zijn ambassade of consulaat in Brussel (of in een buurland);

Dat de wetgever zich dan ook grote vragen stelde bij de inhoudelijke betrouwbaarheid van vele van dergelijke consulaire getuigschriften;

Dat de wetgever daarom met [artikel 3 van] de wet van 4 december 2012, in werking getreden op 1 januari 2013, artikel 5, § 1 WBN heeft aangevuld met een tweede lid, luidende:

“De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en op voordracht van de minister van Buitenlandse zaken, een lijst van landen waarvoor de in het eerste lid bedoelde onmogelijkheid of zware moeilijkheden worden aanvaard.”;

Dat in uitvoering van artikel 5, § 1, tweede lid WBN het KB van 17 januari 2013 tot vaststelling van de lijst van landen waar het verkrijgen van akten van geboorte onmogelijk is of op zware moeilijkheden botst, werd uitgevaardigd (BS 30 januari 2013);

Dat overeenkomstig de bijlage bij dat koninklijk besluit deze lijst enkel volgende landen vermeldt: Afghanistan, Angola (maar enkel de enclave Cabinda), Somalië en Zuid-Soedan.

5.

Overwegende dat nu geïntimeerde haar verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit heeft afgelegd op 31 januari 2017, het tweede lid van artikel 5, § 1 WBN en het in uitvoering daarvan genomen KB van 17 januari 2013 van toepassing zijn op geïntimeerde.

6.

Overwegende dat in tegenstelling tot wat geïntimeerde meent en tot wat de eerste rechter overweegt, uit artikel 5, § 1, eerste en tweede lid WBN zoals deze golden sinds de inwerkingtreding van de wet van 4 december 2012, duidelijk voortvloeit dat deze bij koninklijk besluit bepaalde lijst van Staten exhaustief is;

Dat Irak, waar geïntimeerde geboren is, niet voorkomt op deze lijst, zodat geïntimeerde geen beroep kon doen, ter vervanging van het ontbrekende afschrift van haar geboorteakte, op *“een gelijkwaardig document afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheden van het land van geboorte”* (art. 5, 1°, b KB 14 januari 2013);

Dat derhalve de twee getuigschriften van de Irakese ambassade te Brussel die geïntimeerde neerlegde, één waaruit blijkt dat zij onmogelijk een afschrift van haar geboorteakte kan opvragen bij het bestuur van de plaats waar zij geboren is wegens de vernietiging van de archieven, en dat de ambassade zelf ook geen afschrift van de geboorteakte kan afleveren bij gebreke van register, en het andere ter vervanging van het afschrift van haar geboorteakte, namelijk een *“gelijkwaardig document”*, niet beantwoorden aan het vereiste gesteld in artikel 5, § 1, WBN *juncto* artikel 5 van het KB van 14 januari 2013.

7.

Overwegende dat het gegeven dat de mogelijkheid om het ontbreken van een afschrift van de geboorteakte te vervangen door een gelijkwaardig door de ambassade of het consulaat van het land van geboorte afgeleverd document geenszins openstaat voor vreemdelingen die niet geboren zijn in een van de landen die opgelijst worden in het KB van 17 januari 2013, ook bevestigd wordt in de Omzendbrief van de Minister van justitie van 8 maart 2013 (BS 14 maart 2013), die het volgende bepaalt:

"C. HET VERVANGINGSMECHANISME VOOR DE AKTE VAN GEBOORTE IN GEVAL VAN ONMOGELIJKHEID OF ZWARE MOEILIKHEDEN

Artikel 5 WBN werd gewijzigd bij artikel 3 van de Wet met het oog op de vaststelling van de landen waar het verkrijgen van akten van geboorte objectief gezien onmogelijk is of op zware moeilijkheden stuit. Op dit vlak wordt verwezen naar het koninklijk besluit van 17 januari 2013.

Zoals op ondubbelzinnige wijze tot uiting komt in de voorbereidende werken, wil de wetgever het veelvuldige beroep op de consulaire attesten duidelijk inperken en dit door de verwijzing naar de akte van bekendheid te veralgemenen (Commentaren van de wet, Parl.St. Kamer, Doc. 530476/13, blz. 21 en 22).

Een kandidaat-Belg wiens akte van geboorte opgesteld werd in een land dat voorkomt op de voornoemde lijst, hoeft niet het bewijs te leveren dat hij in de onmogelijkheid verkeert (of op zware moeilijkheden botst) om zich de desbetreffende akte van de burgerlijke stand te verschaffen. In dat geval moet de ambtenaar van de burgerlijke stand aannemen dat het voor eensluidend verklaard afschrift van die akte kan vervangen worden door een gelijkwaardig document afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheden van het land waar de akte van geboorte van de belanghebbende werd opgesteld. Het spreekt voor zich dat, indien de vreemdeling zware moeilijkheden ondervindt om zich dat gelijkwaardig document te verschaffen, hij dat document kan vervangen door middel van een akte van bekendheid op de wijze zoals bepaald in artikel 5, § 3, en volgende van het Wetboek; en die akte kan op haar beurt vervangen worden door een beëdigde verklaring van de belanghebbende overeenkomstig artikel 5, § 4, WBN.

Voor de landen die niet voorkomen op de lijst, moet de vreemdeling die meent dat hij in de onmogelijkheid verkeert (of op zware moeilijkheden botst) om zich de akte op de plaats van geboorte te verschaffen – of een document te verkrijgen dat die akte vervangt overeenkomstig de lokale wetgeving, of nog om via een lokale procedure een ontbrekende of verdwenen akte opnieuw op te maken – zich wenden tot de Belgische rechterlijke overheden, namelijk de vrederechter en de rechtbank van eerste aanleg, opdat hem een overeenkomstig §§ 1 tot 3 van artikel 5 WBN behoren gehomologeerde akte van bekendheid zou worden verstrekt.

De akte van bekendheid zal melding maken van de redenen die de voorlegging van de akte van geboorte onmogelijk of zeer moeilijk maken. Het begrip onmogelijkheid of zware moeilijkheden moet in ieder geval strikt worden geïnterpreteerd. Aldus kan de materiële onmogelijkheid, zoals de kostprijs van de reis wegens de noodzakelijke terugkeer naar het land waar de akte werd opgesteld, niet langer worden beschouwd als een afdoend beletsel voor de voorlegging van de akte van geboorte. Indien de vreemdeling op ernstige moeilijkheden botst om zich de akte van bekendheid te verschaffen, kan hij dit, met toestemming van de rechtbank, vervangen door een beëdigde verklaring overeenkomstig artikel 5, § 4, WBN."

Overwegende dat het hof weliswaar niet gebonden is door de zienswijze van de Minister van justitie zoals verwoord in deze Omzendbrief, maar dat op dit punt deze zienswijze volledig overeenstemt zowel met de tekst als met de *ratio legis* van de wet van 4 december 2012.

8.

Overwegende dat deze zienswijze bovendien nog versterkt wordt door de vervanging van artikel 5, §1 WBN door de wet van 18 juni 2018 (wet potpourri VII), artikel 137;

Dat sinds deze wetswijziging artikel 5, § 1 WBN als volgt luidt:

" § 1. Belanghebbende die in de onmogelijkheid verkeert zich een akte van geboorte te verschaffen in het kader van procedures tot verwerving van de Belgische nationaliteit, kan de akte van geboorte vervangen door:

1° indien zijn akte van geboorte werd opgesteld in een land waarvoor de onmogelijkheid of zware moeilijkheden om de bedoelde akte van de burgerlijke stand te verkrijgen, werden aanvaard:

a) hetzij een gelijkwaardig document afgegeven door de diplomatieke of consulaire overheden van zijn land van geboorte;

b) hetzij, in geval van onmogelijkheid of zware moeilijkheden om zich voornoemd document te verschaffen, een akte van bekendheid, afgegeven door de vrederechter van zijn hoofdverblijfplaats;

2° indien zijn akte van geboorte niet werd opgesteld in een land waarvoor de onmogelijkheid of zware moeilijkheden om de akte van de burgerlijke stand in kwestie te verkrijgen, werden aanvaard: een akte van bekendheid, afgegeven door de vrederechter van hun hoofdverblijfplaats.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en op voordracht van de minister van Buitenlandse Zaken, de lijst van landen waarvoor de in het eerste lid, 1°, bedoelde onmogelijkheid of zware moeilijkheden worden aanvaard."

Dat in de Memorie van toelichting de bedoeling van deze vervanging als volgt wordt toegelicht:

"Deze bepaling wijzigt artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit teneinde het in overeenstemming te brengen met de geest die aan de opvatting ervan ten grondslag heeft gelegen. (...) Het tweede lid ingevoerd bij de wet van 4 december 2012 heeft in de mogelijkheid voorzien voor de Koning om een lijst van landen te bepalen waarvoor de onmogelijkheid of zware moeilijkheden worden aanvaard. De personen geboren in één van de Staten vermeld in die lijst, opgesteld in het koninklijk besluit van 17 januari 2013, worden vermoed in de onmogelijkheid te verkeren zich een akte van geboorte te verschaffen en mogen in de plaats daarvan een consulaire attest overleggen.

Het is momenteel algemeen aanvaard dat de personen van wie het land van geboorte daarentegen niet is opgenomen in het koninklijk besluit, de onmogelijkheid waarin zij verkeren om die akte van geboorte te verstrekken, moeten aantonen. Indien ze daarin slagen, kunnen zij eveneens gebruik maken van het consulaire attest. Die interpretatie die volgt uit de lezing van artikel 5 van het Wetboek van de Belgische nationaliteit in zijn huidige versie (...), leidt evenwel ertoe dat dit artikel haaks staat op de wil van de wetgever van 2012 die duidelijk erin bestond "het veelvuldige beroep op de consulaire attesten [...] in [te] perken en dit door de verwijzing naar de akte van bekendheid te veralgemenen (Gedr.St., Kamer, nr. 53-0476/13, blz. 21-22). Bovendien wordt in het koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 (...) – gesterkt door de ministeriële omzendbrief van 8 maart 2013 – verduidelijkt dat overeenkomstig de wil van de wetgever zoals uitgedrukt in de voorbereidende werkzaamheden, de mogelijkheid om een beroep te doen op de gelijkwaardige documenten enkel moet worden voorbehouden aan de personen van wie het land van geboorte is opgenomen in het koninklijk besluit van 17 januari 2013. Daaruit vloeit dan ook een vrij in het oog springende tegenstrijdigheid voort tussen de verschillende teksten, bron van tegenstrijdige interpretatie en dus van rechtsonzekerheid die moet worden verholpen." (Parl.St. Kamer 2017-18, DOC 54 2919/001, memorie van toelichting, artikelsgewijze bespreking, artikel 123, p. 178-179);

Dat aldus de tekst van artikel 5, § 1 WBN zoals ingevoerd door de wet van 18 juni 2018 geen inhoudelijke wijziging heeft aangebracht aan de daarin vooropgestelde vereisten, maar enkel een verduidelijking heeft aangebracht in overeenstemming met de duidelijke bedoeling van de wetgever met de toevoeging van het tweede lid in artikel 5, § 1 WBN door de wet van 4 december 2012, dit omwille van de tegenstrijdige interpretaties die eraan gegeven werden in de rechtspraak en de rechtsleer;

Overwegende dat het hof aldus geen retroactieve werking toekent aan artikel 5, § 1 WBN zoals vervangen door artikel 137 van de wet van 18 juni 2018, maar deze gewijzigde versie enkel aanhaalt nu uit de voorbereidende werken van de wet van 18 juni 2018 duidelijk blijkt dat de enige bedoeling van deze vervanging was omwille van de rechtszekerheid een einde te stellen aan de gerezen

verschillen inzake de interpretatie van de versie zoals die gold na de wet van 4 december 2012, en dit in de zin zoals bedoeld door de wet van 4 december 2012.

9.

Overwegende dat het feit dat geïntimeerde dezelfde consulaire getuigschriften ook reeds aangewend heeft met het oog op het aangaan van een huwelijk en dat ze toen wel door de ambtenaar van de burgerlijke stand aanvaard werden, niet ter zake dienend is, te meer daar er een specifieke wettelijke regeling geldt aangaande het voorleggen van een afschrift van de geboorteakte in het kader van een verzoek tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit.

10. Conclusie

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat de eerste rechter ten onrechte geoordeeld heeft dat de door geïntimeerde voorgelegde getuigschriften uitgaande van de Irakese ambassade te Brussel aanvaard konden worden ter vervanging van het ontbrekende afschrift van de geboorteakte van geïntimeerde;

Dat het hoger beroep gegrond is;

Dat het negatieve advies van de procureur des Konings d.d. 23 mei 2017 op dit punt gegrond is;

Overwegende dat in deze omstandigheden het hof de andere onderdelen van dit negatieve advies niet verder dient te onderzoeken nu dit niet tot een andere beslissing zou kunnen leiden.

11. Aangaande de gerechtskosten

Overwegende dat nu het hoger beroep gegrond is, geïntimeerde in de gerechtskosten veroordeeld wordt;

Dat nu het Openbaar Ministerie geen rolrecht verschuldigd is, deze gerechtskosten in hoger beroep bepaald worden op nul euro.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF, 42^e kamer (familiekamer),**

Rechtsprekend op tegenspraak

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, en gegrond;

Dienvolgens:

Hervormt het bestreden vonnis van 26 maart 2018, behoudens in zoverre het de vordering van de mevrouw [REDACTED] ontvankelijk verklaart en behoudens in zoverre het de gerechtskosten te haren laste legt;

Opnieuw rechtsprekend over het overige:

Verklaart het negatieve advies van het Openbaar Ministerie d.d. 23 mei 2017 gegrond in zoverre het betrekking heeft op het ontbreken van een afschrift van de geboorteakte van mevrouw [REDACTED]

Dienvolgens:

Zegt voor recht dat de verklaring van [REDACTED] afgelegd op 31 januari 2017 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Brussel tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit overeenkomstig artikel 12bis, § 1, 3° WBN niet wordt ingewilligd;

Veroordeelt geïntimeerde in de gerechtskosten van het hoger beroep, begroot op nul euro.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting van de 42ste kamer, familiekamer van het Hof van Beroep te Brussel op **5 MAART 2019**.

Waar aanwezig waren :

P. SENA EVE, voorzitter,
V. AELBRECHT, raadsheer,
F. GILLIJNS, raadsheer,
H. COEYMANS, griffier.

H. COEYMANS

F. GILLIJNS

V. AELBRECHT

P. SENA EVE

